
Tekijä Suvi Järvelin

Työn nimi Girls on tracks - tekstiilikokoelman suunnittelu vaatetuskäyttöön

Laitos Muotoilun laitos

Koulutusohjelma Muotoilu

Vuosi 2017

Sivumäärä 55

Kieli Suomi

Tiivistelmä

Kandidaatintyöni on vahvasti produktiopohjainen ja tutkii tekstiilimalliston suunnittelemista vaatetuskäyttöön. Tarkoituksena on selvittää, mitä vaatetuskäyttöön soveltuvilta kankailta vaaditaan ennen kaikkea visuaalisesti, eli sitä miten kankaiden värit, kuosit ja tuntu huomioidaan kankaita suunniteltaessa. Tutkimuskysymys pohjautuu motivaatiooni oppia lisää vaatetuskankaiden suunnittelusta, koska olen harjoitellut opintojeni aikana kankaiden ja pintojen suunnittelua pitkälti miettimättä niiden lopullista käyttötarkoitusta.

Työni on painottunut visuaalisesti siten, että kokoelman eri kankaiden tulee toimia hyvin yhdessä ja kokoelmasta pitää löytyä vaihtelevia tuntuja ja kuoseja vaatetuksen erilaisiin tarpeisiin. Alkupuolen kirjallisuuteen ja lähteisiin tutustumisen jälkeen hahmottelin kokoelman väriyksii, tyyliä ja kuoseja käsin ja tietokoneella.

Tärkeä osio työssäni oli ommella kankaista kolme asukokonaisuutta, jotta voin ilmentää konkreettisesti miten kankaat käyttäytyvät vaatteina. Ompelin vaatteet itse valmiskaavojen pohjalta. Viimeisenä tavoitteenani oli saada portfoliooni näyttävät kuvat vaatetuskankaista mallin päällä. Vaatetuskangasmallisto on suunnattu naisille ja kokoelman on tarkoitus edustaa käytettävää, trendikästä ja laadukasta naisten pukeutumisen materiaalikokoelmaa. Kankaiden materiaalit ja tekniikat valikoituivat käyttötarpeen mukaan, mutta kankaiden ei ole tarkoitus olla puhtaasti funktionaalisia. Mallisto on suunnattu kevät-kesäsesonkiin.

Kokoelman inspiraation lähteenä on Helsingin metro ja kukat. Rakensin väripaletin, pinta-kuvioinnit ja kankaiden kokonaisilmeet inspiraatiomateriaalin pohjalta, joka esitellään työssä. Kudottujen ja painostudiossa viimeisteltyjen kankaiden kokoelma muodostuu yhdeksän kankaan kokoelmasta. Kokoelma on tekstiilimallistona suppea, mutta ompelutyö ja portfoliokuvien rakentaminen tukevat pienen malliston valikoitumista tähän työhön. Portfoliokuvien *look book* -osio on minulle erittäin hyödyllinen tulevaisuutta ajatellen.

Työn laajuus ei tullut yllätyksenä, mutta vaatteiden vaatimien monien yksityiskohtien työstäminen ruuhkautti työn loppuosan. Jatkossa toivon pääseväni tekemään yhteistyötä vaatesuunnittelijan tai vaatetusyrityksen kanssa, jotta voin keskittyä vielä enemmän kankaiden suunnitteluun yksityiskohtineen ja hallita ajankäytön paremmin

Avainsanat vaatetus, tekstiilisuunnittelu, pintasuunnittelu, kudotut kankaat, käytettävyys, painokankaat, kuosit, viimeistelytekniikat

GRIDS ON THEIR FACES

tekstiilikokoelman suunnittelu vaateuskäyttöön

Suvi Järvelin

Girls on tracks – tekstiilikokoelman suunnittelu vaatetuskäyttöön

Tekijä: Suvi Järvelin
Ohjaaja: Anna-Mari Leppisaari

31.5.2017
Taiteen kandidaatin opinnäyteseminaari
Muotoilun koulutusohjelma
Aalto-yliopisto, Taiteiden ja suunnittelun korkeakoulu

Girls on tracks

- tekstiilikokoelman suunnittelu vaatetuskäyttöön

Kandidaatintyöni on vahvasti produktiopohjainen ja tutkii tekstiilimalliston suunnittelemista vaatetuskäyttöön. Tarkoituksena on selvittää, mitä vaatetuskäyttöön soveltuvilta kankailta vaaditaan ennen kaikkea visuaalisesti, eli sitä miten kankaiden väritys, kuosit ja tuntu huomioidaan kankaita suunniteltaessa. Tutkimuskysymys pohjautuu motivaatiooni oppia lisää vaatetuskankaiden suunnittelusta, koska olen harjoitellut opintojeni aikana kankaiden ja pintojen suunnittelua pitkälti miettimättä niiden lopullista käyttötarkoitusta.

Työni on painottunut visuaalisesti siten, että kokoelman eri kankaiden tulee toimia hyvin yhdessä ja kokoelmasta pitää löytyä vaihtelevia tuntuja ja kuoseja vaatetuksen erilaisiin tarpeisiin. Alkupuolen kirjallisuuteen ja lähteisiin tutustumisen jälkeen hahmottelin kokoelman värejä, tyyliä ja kuoseja käsin ja tietokoneella.

Tärkeä osio työssäni oli ommella kankaista kolme asukokonaisuutta, jotta voin ilmentää konkreettisesti miten kankaat käyttäytyvät vaatteina. Ompelin vaatteet itse valmiskaavojen pohjalta. Viimeisenä tavoitteenani oli saada portfoliooni näyttävät kuvat vaatetuskankaista mallin päällä. Vaatetuskangasmallisto on suunnattu naisille ja kokoelman on tarkoitus edustaa käytettävää, trendikästä ja laadukasta naisten pukeutumisen materiaalikokoelmaa. Kankaiden materiaalit ja tekniikat valikoituivat käyttötarpeen mukaan, mutta kankaiden ei ole tarkoitus olla puhtaasti funktionaalisia. Mallisto on suunnattu kevät-kesäsesonkiin.

Kokoelman inspiraation lähteenä on Helsingin metro ja kukat. Rakensin väripaletin, pintakuviointit ja kankaiden kokonaisilmeet inspiraatiomateriaalin pohjalta, joka esitellään työssä.

Kudottujen ja painostudiossa viimeistelyjen kankaiden kokoelma muodostuu yhdeksän kankaan kokoelmasta. Kokoelma on tekstiilimallistona suppea, mutta ompelutyö ja portfolio-kuvien rakentaminen tukevat pienen malliston valikoitumista tähän työhön. Portfoliokuvien *look book* -osio on minulle erittäin hyödyllinen tulevaisuutta ajatellen.

Työn laajuus ei tullut yllätyksenä, mutta vaatteiden vaatimien monien yksityiskohtien työstäminen ruuhkautti työn loppuosan. Jatkossa toivon pääseväni tekemään yhteistyötä vaatetussuunnittelijan tai vaatetusyrityksen kanssa, jotta voin keskittyä vielä enemmän kankaiden suunnitteluun yksityiskohtineen ja hallita ajankäytön paremmin.

Asiasanat: vaatetus, tekstiilisuunnittelu, pintasuunnittelu, kudotut kankaat, käytettävyyys, painokankaat, kuosit, viimeistelytekniikat

Sisällys

1 Johdanto **s. 5**

- 1.1 Produktio s. 5
- 1.2 Kirjallinen taustatutkimus s. 6

2 Taustatutkimus **s. 7**

- 2.1 Vaatetuskankaat mallistoissa s. 7
- 2.2 Kangasreferenssit s. 11
- 2.3 Vaatereferenssit s. 12
- 2.4 Research - inspiraatiomateriaali s. 16

3 Oman kokoelman suunnittelu ja toteutus **s. 23**

- 3.1 Luonnostelu s. 23
- 3.2 Tekniikat ja materiaalit s. 28
- 3.3 Vaatteet s. 30

4 Valmis mallisto **s. 31**

- 4.1 Kankaat s. 32
- 4.2 Look book s. 37
- 4.3 Mallistokartta s. 42

5 Johtopäätökset **s. 48**

6 Lähteet **s. 50**

Liite 1 Kankaiden tekniset tiedot **s. 52**

Johdanto

Kandidaatintyöni tavoitteena oli rakentaa laadukas ja kiinnostava kangaskokoelma naisten vaatetuskäyttöön. Olin suunnitellut jo pidempään, että tekisin yhteistyötä yliopistomme sisällä vaatetuksen pääaineopiskelijan kanssa. Tällaista yhteistyötä ei lopulta syntynyt yrityksistä huolimatta. Päätin tehdä kandidaatintyössäni silti vaatetuskankaita ja ommella niistä itse muutamia yksinkertaisia vaatteita. Koko työni ajan minulle on ollut tärkeää nähdä kankaitani vaatteina ja saada niistä laadukkaita kuvia portfoliooni. Tämä oli työni suurimpia tavoitteita.

Kirjallinen työni jakautuu kolmeen pääosioon. Ensin kartoitan lähdeaineiston avulla mitä elementtejä, vaatimuksia ja rajoitteita työhöni sisältyy. Käyn taustatutkimuksessa läpi kolme vaatemallistoa ja analysoin miten ne rakentuvat kankaiden näkökulmasta. Analyysin jälkeen esittelen oman inspiraatiomateriaalini (ns. *research*-osio) sekä valitut tekniikat ja materiaalit. Toinen osio kertoo luonnosteluprosessista tekniikoiden ja materiaalien lisäksi. Kolmas osio näyttää lopputulokset, eli viimeistellyt kankaat, mallistokartan ja portfolio kuvat. Viimeisenä, neljäntenä lukuna, käyn läpi lyhyesti työn lopputulokset suhteessa tavoitteisiini ja pohdin oppimaani.

1.1 Produktio

Työni käytännön osuus on suurin pala kandidaatintutkielmassani ja tutkielma on produktiopohjainen. Työn ytimessä on hyödyntää muotoilun pääaineessa oppimiani taitoja niin, että lopputuloksena on omaa tyyliäni ilmentävä laadukas tekstiilikokoelma. Produktio-osuudessa olen tehnyt lukemattomia valintoja osin aikataulujen, ja osin visuaalisten tavoitteideni suhteen.

Olen kiinnostunut muodista ja vaatetuksesta taiteen ja muotoilun näkökulmasta. Halusin produktiossa keskittyä vaatetusteollisuuden kenttään, vaikka opettajiemme mukaan raja esimerkiksi sisustus- ja vaatetuskankaiden välillä ei ole nykyisin kovinkaan ehdoton. Koin itse silti tärkeänä pohtia, miltä jokainen suunnittelemani kangas tuntuu ja näyttää nimenomaan ihmisen päällä, jotta osaan tulevaisuudessa tarjota asiakkaalle oikeita ominaisuuksia tiettyyn tarkoitukseen.

Kandidaatintyöni on toteutettu viiden kuukauden aikana. Tavoitteenani oli alkuun keskittyä ainoastaan paino- ja viimeistelytekniikoihin, mutta aika katosi pitkälti kudottujen kankaiden suunnitteluun ja ompelamisen opetteluun. Toisaalta, työn edetessä koin, että nimenomaan kudottujen kankaiden kautta sain kokoelmaan paremmin erilaisia struktuureja ja valmiiksi värjättyjen lankojen avulla määritin väripalettia tarkemmaksi lopullisissa kankaissa. Ompelu vei aikaa keskimääräistä enemmän, sillä harjoittelin lähes kaikki taidot alusta alkaen kirjallisuutta lukien.

Koin työssä tärkeänä tekstiiliosaamiseni hyödyntämisen niin, että ymmärrän erilaisten kuitujen, sidoksien, tekniikoiden ja viimeistelyjen merkityksen kankaan luonteelle. Valmistuneet vaatteet ovat helposti huollettavissa ja ne on toteutettu kestäväseen käyttöä. Myös visuaalisesti pyrin luomaan mallistosta sopivan ajattoman, mutta trendikkään.

Olisin mielelläni leikitellyt vaatteiden kaavoituksella ja kokonaisilmeellä vahvemmin, mutta työmäärä oli jo nyt suuri, enkä olisi enää selvinnyt vaatteiden suunnittelusta ja ompelusta

ilman ryhmätyötä tai ompelijaa. Otin siksi jo alusta lähtien käyttööni muun muassa Burdan ja Vogueen tarjoamia valmiskaavoja, joista etsin työhöni sopivia leikkauksia riittävän helpoilla yksityiskohdilla.

Ompelin kankaista kahdeksan vaatetta ja yhteensä suunnittelmiani vaatekokonaisuuksia ker-
tyi kolme.

1.2 Kirjallinen taustatutkimus

Työni kirjallinen osuus on suppea suhteessa käytännön työhön. Tutustuin tekstiilisuunnittelun lähdekirjallisuuteen työn alussa ja poimin kirjoista sopivia ajatuksia ja tekniikoita työlistaleni. Käytössäni olivat muun muassa teokset *Print in Fashion* (2006), *Textiles and Fashion* (2008), *The Fashion Designer's Textile Directory* (2011) ja *Fabric for Fashion* (2010). Nämä kirjat antoivat minulle apua tekniikoiden rajaamiseen ja valitsin luetun pohjalta paljon luonnonkuituja kokoelmaani. *Print in Fashion* -teos sisälsi paljon viisaita ohjeita ja ajatuksia kuosin suhteesta vaatteeseen.

Samaan aikaan lähdekirjallisuuden kanssa kartoitin internetistä erilaisilta tyylisivustoilta sopivia esikuvia työhöni ja mietin mihin kankaani sijoittuvat muodillisesti. Tähän toi apua kirjallises-
sa osiossa esittelemäni analyysi *designer*-mallistojen kuosien, värien ja materiaalien käytöstä. Analyysi auttoi minua ratkaisemaan osaltaan sitä, miten rakennan kokoelman tekstiileitä ja vaatteita, jotka kommunikoivat yhtenäistä sanomaa olematta liian samankaltaisia.

2 Taustatutkimus

Taustatutkimus rakentuu kirjallisista ja kuvallisista lähteistä. Ensin tutustuin edellä mainittuihin tekstiilisuunnitteluun teoksiin sopivilta osin ja uppouduin samalla myös syvemmälle muodin trendisivustoihin ja tekstiilin trendeihin. Määrittelin mielessäni jo heti alussa kokoelmalleni kohdeasiakkaan ja hänen elämäntyyliinsä. Tämän luvun lopussa esittelen myös oman visuaalisen inspiraatiomateriaalini ja vaatereferenssini.

Tutkin ennen produktion aloittamista muodin henkeä muun muassa *Voguen Runway*-osiosta ja mietin, miten kokeilevalle tai ekspressiiviselle tasolle oma kokoelmani asettuu. Muodin tuotokset vaihtelevat hyvin kokeilevasta äärimmäisen minimalistiseen, ja etsin omalle suunnittelijaidentiteetilleni sijaa tästä skaalasta. Yhdeksi piinaavaksi kysymykseksi työni aikana muodostui juuri tämä: miten teen trendikästä, mutta samalla kestävää ja ajatonta designia? Mikä on tekstiilin ja kuosin osuus muodin rakentumisessa?

Print in Fashion -kirja käsittelee hyvin kuosin suhdetta vaatteeseen ja kartoittaa, mikä on kuosin rooli suhteessa kaavoitukseen. Esimerkiksi abstrakti kuosi tuo kiinnostavan kontrastin orgaaniseen vartaloon ja jännite syntyy siitä missä abstrakti kuvio ikään kuin pysäyttää tai häiritsee silmää. (Fogg 2006, s. 64). Yves Saint Laurent käytti Piet Mondrianin kuuluisia ruutumaalauksia mekoissaan vuonna 1966 (Wikipedia), joista näkee hyvin miten kankaan kuviointi vaikuttaa pinnalla vahvasti kantajan vartalosta välittyvään muotoon. Halusin saada kokoelmaani pohjavireen abstraktiosta, sillä metro on kovin graafinen ja lineaarinen, ehkä jopa kova, mutta silti värikäs.

Kiinnostuin aiemmin opiskeluni aikana Wiener Werkstätten (WW, 1910–1932) ajan töistä, sillä löysin henkisen kodin heidän töistään. WW oli hyvin innovatiivinen levittäessään kuoseja kaikkialle elinympäristöön ja he toivat kuosit myös vaatetukseen uudella tavalla. Kuosien historiasta tuo ajankohta, kuten myös sotien edeltävät ja väliset ajat, ovat tuottaneet erittäin ajattomia kuoseja ja taidetta. Fogg (2006, s. 65) toteaa, että tämän kaltaisina raskaina aikoina abstrakteilla ja moderneilla töillä on saatu aikaan konnotaatioita tulevaisuuteen, kun kulttuurikenttä on kuohunut vastineena yhteiskunnan rajuihin muutoksiin. Nykymuodissa tämänkaltaista klassista mutta modernia vaatetusta tuottaa mielestäni esimerkiksi Marnin muotitalo, joka näyttäytyy eräänlaisena esikuvana itselleni.

2.1 Vaatetuskankaat mallistoissa

Tammikuussa 2017 analysoin tarkemmin *designer*-mallistojen kankaita. Seuraan toki muotia koko ajan, mutta tutkin tällä kertaa muutaman malliston tarkemmin käymällä läpi niiden kuoseja, värityksiä, materiaaleja ja malliston rakentumista kokonaisuudeksi. Paloittelin läpi seuraavat mallistot: Issey Miyake FW 2016/17 ja SS 2017, Valentino pre-fall 2016, Gucci SS 2017 ja Marni SS 2017. Muodin nykykentällä on valikoimaa loputtomasti, mutta olen kiinnostunut Issey Miyaken ja Marnin värinkäytön tehokkuudesta ja väljistä leikkauksista. Toisaalta tässä työssä haluan vahvemmin korostaa naisellisuutta kankaiden kautta ja Valentinon kesämallisto nousi mieleeni kevyenä ja yllällisenä, naisellisena mallistona. Guccin eklektisyys ampuu liian kauaksi omista tyylitavoitteistani, kun taas Marnin leikkaukset ja materiaalivalinnat toimivat hyvinä esimerkkeinä itselleni kaikessa yksinkertaisuudessaan.

Havaitsin, että kuosit ovat usein keskikokoisia, n. 40 x 40-senttisiä ns. *all over*-kuoseja, eli toistuvan raportin rajat eivät ole selkeitä. Näiden keskikokoisten kuosien rinnalla suunnittelijat käyttivät geometrisia raitakuoseja, muita hillitympiä tai pienempiä kuoseja, mutta yhteen kohtaan asetelluilla *placement*-kuvioilla oli etenkin Guccin mallistossa korvaamaton merkitys. Materiaaleja valitessa on mielestäni äärimmäisen tärkeää tietää jo alkuun millaista liikkuvuutta ja siluettia vaatteelle tavoitellaan. Kaikilla suunnittelijoilla mallistot rakentuivat sekä jämäköistä kankaista että aivan ohuista läpinäkyvistä kankaista, joiden liike luo vaatteeseen ikään kuin kolmannen ulottuvuuden. Muun muassa Valentinon mallistossa oli takkikangas, joka voisi hyvin olla myös sisustuskangas. Takin kangas näytti kaukaa *jacquard*-kudotulta, mutta osoittautuikin applikoiduksi kudotuksi kankaaksi (kuva 1).

Syvennyin tutkimaan etenkin Valentinon mallistoa, koska siitä löytyi hyviä esimerkkejä miten samaa kuosia voi olla mallistossa eri värityksinä, mutta myös eri tekniikoin toteutettuna. Seuraavan sivun kuvissa ilmenee, miten kuosia on väritetty kahteen versioon ja toteutettu myös aivan toisella tekniikalla kokonaan (kuvat 2–4). Valentinon mallistoissa ylipäänsä näkyy hienosti tekstiilien käyttöä niiden parhaita ominaisuuksia korostaen.

Valentinon vaatteita tutkiessani huomasin myös, että kuosisuunnittelu voi pohjautua pitkälti vain paljettien, brodeerausten tai käsin tehdyn kirjonnän käyttöön. Eräänlainen ornamentointi eli kuviointi tai kirjailu onkin yleistä muotisuunnittelussa, suunnittelijat usein käyttävät yksinkertaisia kankaita, mutta lisäävät koristeellisia elementtejä kankaan päälle. Pintaelementit tuovat tekstuuria ja kiinnostavuutta vaatteeseen. Kirjailu (*embellishment*) voidaan jakaa kolmeen eri tapaan: kontrastiset kankaat (esimerkiksi reunoissa, kauluksissa), nauhoittaminen (nauhat, tasselit, rimpsut, vetoketjut) ja kirjailu. (Baugh 2011, s. 192–193). Valentinon mallistossa hyödynnettiin näitä kaikkia, ja edellä mainittu Guccin kesämallisto tukeutuu kirjailuun hyvin vahvasti.

Issey Miyaken mallistosta näkee erittäin hienosti, miten pliseerattu pinta käyttäytyy mallin liikkuesssa. Miyaken mallistot on myös rakennettu hyvin selvästi kuosillisten ja kuosittomien kokonaisuuksien varaan: osa asukokonaisuuksista oli täysin kuosittomia ja osassa pinnan täytti kuosi kokonaisuudessaan. Kuoseista oli tehty useita eri värityksiä murretuista kirkkaisiin sävyihin. Raitaa oli käytetty monipuolisesti ja se rakensi kankaisiin samalla pliseerausten kanssa ikään kuin ruutukuosin (kuvat 5–6). Optisuus, selkeys ja muotoilu määrittävät Miyaken suunnittelutalon töitä vahvasti.

Marnin kevät-kesä kokoelmasta näkyy selvästi, miten suunnittelijat tuntuvat usein rakentavan kokoelmansa: myynnin kannalta yksiväriset kappaleet ovat varmasti hyvin tärkeitä (aina löytyy kokomusta), mutta toisaalta ilman kiinnostusta herättävää kuosia kokoelma jää helposti latteaksi (kuvat 7–8). Marnin kokoelmassa näkyy myös kevät-kesä- ja syys-talvimallistojen väritysten ero; edelleen pääjako kulkee talven murretuista kevään pastelleihin ja kesän kirkkaiisiin, vaikka värikoodistoa on pyritty pitkään purkamaan rankastikin. Tämä kokoelma rakentui kesää varten heleistä sävyistä.

Analyysin lopuksi jäin miettimään, voiko pelkkä väri olla myös kuosi. Joissain tapauksissa, kuten alla olevassa voimakkaassa fuksian punaisessa asussa on kuosillista tuntua, vaikka ainoastaan läpitukenvä väri leikkaa läpi asujen. Tulevaisuuteen jätän kysymyksen, milloin väri muuttuu kuosiksi, onko esimerkiksi liukuvärjätty kangas kuosi.

Esitellyt mallistot eivät toimi visuaalisena inspiraationa omalle kokoelmalleni, vaan ne on analysoitu ainoastaan esimerkkeinä tekstiilien käytöstä vaatetuksessa. Valitsin mallistot ajankohtaisina esimerkkeinä naisten muodista vuodelta 2017.

Kuva 1. Täytetty aplikointikuvio. Takki.

Valentino pre-fall 2016/2017, Vogue.com (17.1.2017)

Kuva 2. Painettu kuosi, fuksia. Mekko.

Valentino pre-fall 2016/2017, Vogue.com, (17.1.2017)

Kuva 3. Painettu kuosi, musta. Mekko.

Valentino pre-fall 2016/2017, Vogue.com (17.1.2017)

Kuva 4. Helmikirjailtu verkkoneulos, kirjailut ja applikoinnit. Mekko.

Valentino pre-fall 2016/2017, Vogue.com (17.1.2017)

Issey Miyake, FW 16/17. Pliseerattu polyesteri-polyuretaanisekoitus. Mekko.

Farfetch.com (15.1.2017)

Issey Miyake, FW 16/17. Pliseerattu polyesteri. Mekko.

Farfetch.com (15.1.2017)

Molemmat kuvat: Marni SS 2017. Vogue.com (15.1.2017)

Kuvat 7–8. Väri tai kuosi pintana

2.2 Kangasreferenssit

Tutustuin 2017 alkuvuoden tekstiilitrendeihin aloittaessani tutkielmaani. Valitsin *Textile View Magazine*stä työhöni sopivia trendejä, joita kohden lähdin työstämään mallistoani.

Kangastrenejä 2017–2018 (Textile View Magazine 1/2017)

2.3 Vaatereferenssit

Vogue Archive, 1970. Kuva: David Bailey

ORNAMENTED BLACK VELVET. For left, the nine-tooth length of luxury, banded widely with brilliant and beaded—a dazzling dinner dress doled further with a diamond headband, huge diamond ring. Murray Newman for Hannah Troy, Lord & Taylor; Stos, Bosc & Feller; Sakowitz, Shokhov ring; Stanley Hagler head; Bruno Magli shoes.

PANTS WITH TUNICS FOR EVENING. this page: The tunics are perfect little dresses on their own; belted and worn over good, straight, wide pants, they're the newest way to look for evening. Left: A little navy wrap dress/dress over navy flared pants, turned out with a wide golden mesh belt, big black fox moff. Stan Herman for Mr. Mori; wool loomed in America. Dress about \$30; pants about \$10. Bonwit Teller; Hatfield's; Thalheimer; Joseph Horne; I. Magnin. Other stores, see last page of this issue. Fredrica moff. Belt by Elégance. K.J.L. bracelet. Herbert Levine boots. Right: Pants plus a high-necked black jersey tunic washed in seashell—red and pink, fringed, jeweled. Deanna Little for Henri Bendel; Hoxine wool. Also: Nan Darkin; Neiman-Marcus. Charles Elkaim earrings. K.J.L. pin. Margaret Jerrold shoes; Henri Bendel. The collars, both pages, by Alan of Kenneth.

Vogue Archive, 1968. Kuva: Irving Penn

the mini-wrap coat to tie and wear like a bathrobe

Great look of the season: the little wrapped coat like a small boy's bathrobe—fresh as a shower. Marvellous in peanut-beige, piped with white braid. Shawl collar. A belt to tug and tie. Nothing could be easier, snappier. Don Simmelli for Modestia; Rochambeau double-faced wool gabardine, loomed in America. About \$125. Saks Fifth Avenue; Wanamaker's, Phila.; Rich's; Neiman-Marcus. Stock by Doro, Old England watch, both: Saks Fifth Avenue. Latinas sandals. Coiffure by Alan of Kenneth.

Styleanalysisismarangoni.
https://styleanalysisismarangoni.wordpress.com/2016/06/02/italian-fashion-145-pictures/ (16.5.2017)

Vogue Archive, 1970. Kuva: Irving Penn

MSGM, SS 2017. Farfetch.com
[https://www.farfetch.com/fit/shopping/women/msgm-geometric-print-shift-dress-item-11827285.aspx?storeId=9854&from=1&ffref=lp_ptc_172_2_ \(16.5.2017\)](https://www.farfetch.com/fit/shopping/women/msgm-geometric-print-shift-dress-item-11827285.aspx?storeId=9854&from=1&ffref=lp_ptc_172_2_ (16.5.2017))

L'Officiel Magazine, 1977. Pinterest:
[https://fi.pinterest.com/pin/35606653285070676/ \(16.5.2017\)](https://fi.pinterest.com/pin/35606653285070676/ (16.5.2017))

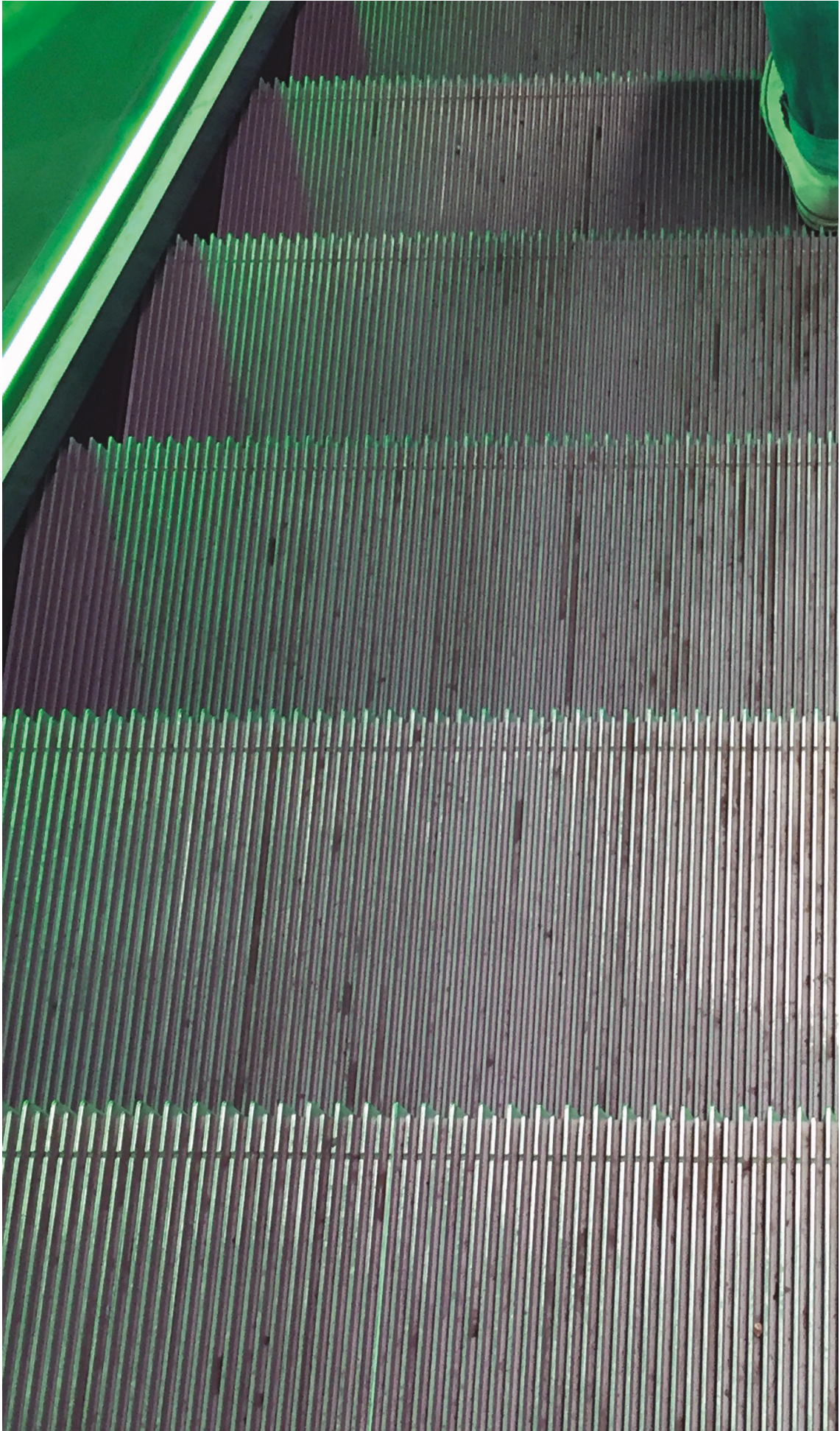
2.4 Research - inspiraatiomateriaali

Kokoelmani lähtökohtana on Helsingin metro ja kukat. Otin metrosta kuvia, joissa näkyy pintoja ja väriyhdistelmiä. Kukkakuvat on poimittu omista valokuvistani. Ehkä kaiken lähtökohta oli, kun istuin vuosi sitten metrossa kukkakimppu kädessä ja mietin miten upean kontrastin oranssit penkit ja kukat luovat yhdessä.

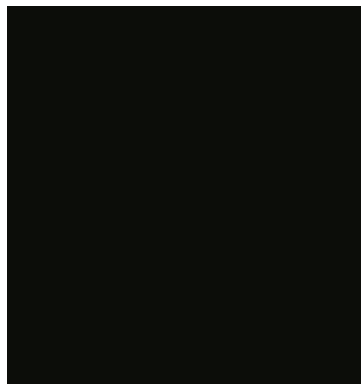

3 Oman kokoelman suunnittelu ja toteutus

Suunnitteluprosessini on yleensä melko suoraviivainen, joskin ideapaljous vie minua välillä metsään. Luonnostelu on minulle mieluista ja olen suhteellisen nopea luomaan kuoseja, myös lopulliseen raporttiin asti. Kaikista haastavinta itselleni on karsia ylimääräistä ja valita oikeat työt, joita viedä eteenpäin. Lopputulos on usein jo aika kirkkaana mielessäni alusta alkaen ja prosessi on lähinnä tavoitteiden luo taiteilua niillä taidoilla jotka minulla nyt on.

3.1 Luonnostelu

Työn alkuvaiheessa annan itselleni yleensä luvan uppoutua pieneen kaaokseen, sillä luova suunnitteluosio vaatii sitä. Annan ikään kuin kaiken pyöriä päässäni vapaasti: lukemani materiaalitietous yhdistyy visuaalisiin tavoitteisiin ja vähän väliä palaan sekä kohdeasiakkaaseeni että taustainspiraatioon, jotta en eksy kurssilta. Kohdeasiakas on vahvasti mielessäni, mutta pyrin pitämään silti luovan prosessin avoimena erilaisille ideoille. Luin kirjoista samalla miten tietäntyyppisiä kankaita yleensä käytetään vaatetuksessa.

Teen luonnoksia alkuun paperille ja kartongeille usein kiivaaseen tahtiin ja niin tapahtui tälläkin kertaa. Vietän projektiin liittyen parista tunnista pariin päivään maalaten ja piirtäen originaaleja ja jatkokäsittelen ne koneella. Luonnostelin painokuosit tällä kertaa spraymaaleilla, valuvilla seinätusseilla ja käsittelemällä kukista ottamiani valokuvia. Halusin korostaa metron rosoisuutta käyttämällä katutaiteen keinoja. Entisenä puutarhurina minulla on myös hyvä kokoelma valokuvia kukista ja kasveista. Nappaan yleensä omasta kuvakokoelmastani tarvittavan valokuvan ja lähdän luonnostelemaan sen pohjalta tarvittavaa kukkakuosia.

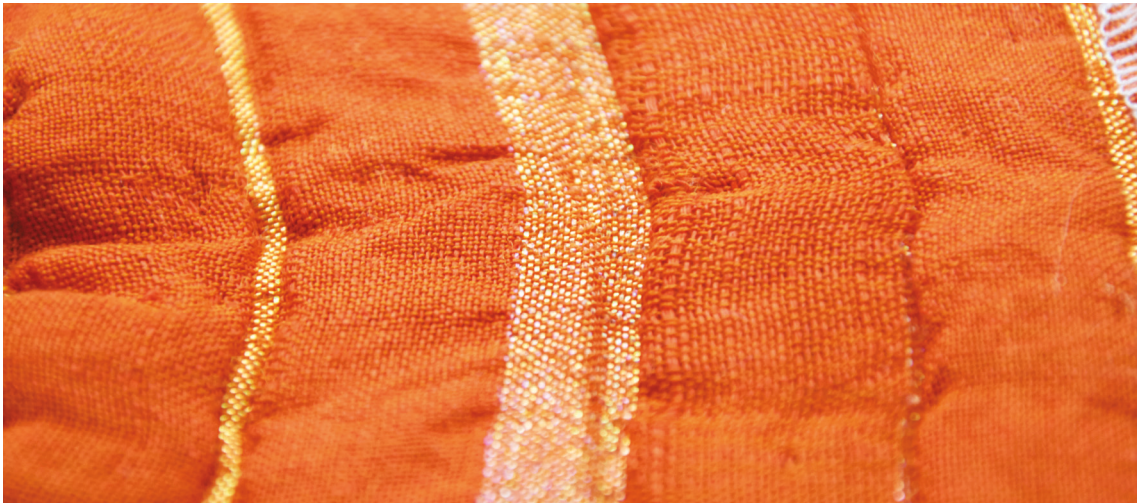
Olin todella tyytyväinen luonnoksiini, mutta ne jäivät lähestulkoon käyttämättä suurimmaksi osaksi lopulta. Olin suunnitellut tulostavani niistä digikankaita, mutta digitulostaminen osoittautui ylimääräiseksi osioksi malliston rakentuessa. Syksyn kurssilta minulle oli jäänyt kaksi seulaa painostudioon, joille näin vielä paljon potentiaalia tässä kokoelmassa. Näiden lisäksi valotin kaksi seulaa lisää. Olisin mielelläni valottanut enemmän painoseuloja, mutta työn puolella välissä myös kustannuksia oli jo kertynyt niin, että päätin pärjätä näillä.

Innostuin Printed Fabrics -kurssin aikana tehdystä *placement*-printin suunnittelutehtävästä, sillä olin ajatellut tekeväni kauluspaitaan polttopainon avulla kohdistetun kuvioinnin ja nyt sain tehtyä siitä koekappaleen jo alkuvaiheessa. Kohdistetun, ei-toistuvan kuvioinnin suunnittelu kiinnostaa minua ja en ole toistaiseksi päässyt tekemään näitä kuin kerran. Päätin hyödyntää polttopainantaa ja kohdistettavaa kuosin asettelua lopullisissa vaatteissa.

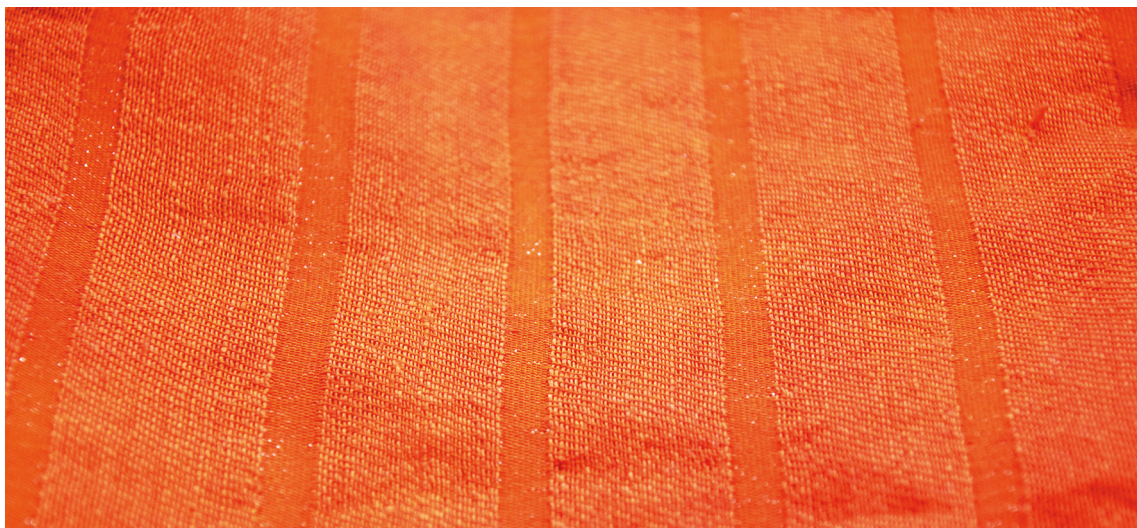
Raidat (ja ruudut) ovat kuvioista voimakkaimpia ja aloitin tekstiilikokoelman suunnittelun näillä elementeillä kudotuille kankaille. Raidoille annetaan aina visuaalinen ykkösiija, sillä ne ovat kaikista yksinkertaisimpia kuvioita, sisältävät suunnan ja luovat rytmin, joka luo liikettä. Raitojen avulla voi joko sulautua tai erottua joukosta. (Fogg 2006, s.139). Inspiraatiomateriaalini sisältää paljon lineaarisia elementtejä ja toin nämä eri rytmeissä kudottujen kankaiden kuoseiksi. Esimerkiksi takkikankaan viivaruudukko, joka kuvaa metrokiskoja, on syntynyt spraymaalilla ja tulostinkalvoista leikatuilla suikaleilla. Raidat ja ruutukuosit tuovat kokoelmaani ajattomuutta, jota tavoittelen. Takki on oma versioni kalanruotoisesta *tweed*-kankaasta löyhällä sidoksella ja mohairilla.

Kudotuista kankaista muodostui värikäs kolmikko, josta löytyy kiiltoa ja pehmeyttä. Takikankaasta suunnittelin pehmeän ja valuvan, sillä halusin sen laskeutuvan naisen lantiolta kauniisti. Tämän kankaan lukemattomat versiot työllistivät minua ja värityksiä syntyi lopulta kaksi: oranssi ja vihreä. Molemmat kudottiin Lapuan Kankureilla.

Musta-oranssin lurexia ja villaa yhdistävän juhlanan kankaan luonnostelin varsipuilla kaksipuoleiseksi. Sen hohto toistuu erivärisenä eri suunnista. Harjoittelijamme kutoi sen toiveideni mukaan. Ensimmäisten kuukausien ajan luonnostelin myös *jacquard*-puilla hartaasti täytettyä oranssia ontelokangasta, joka näyttäisi metronpenkeiltä. Kankaan täytteen mitoittaminen täytelangalla osoittautui liian hitaaksi ja lopputulos näytti aina muhkuraiselta, joten luovuin hankkeesta. Sen tilalle kudoin jacquard-puilla yksinkertaisen raidallisen kankaan farkkumaisena pintana ja tikkasin sen täytekankaan kanssa. Lopulta värjäsin kankaan oranssiksi.

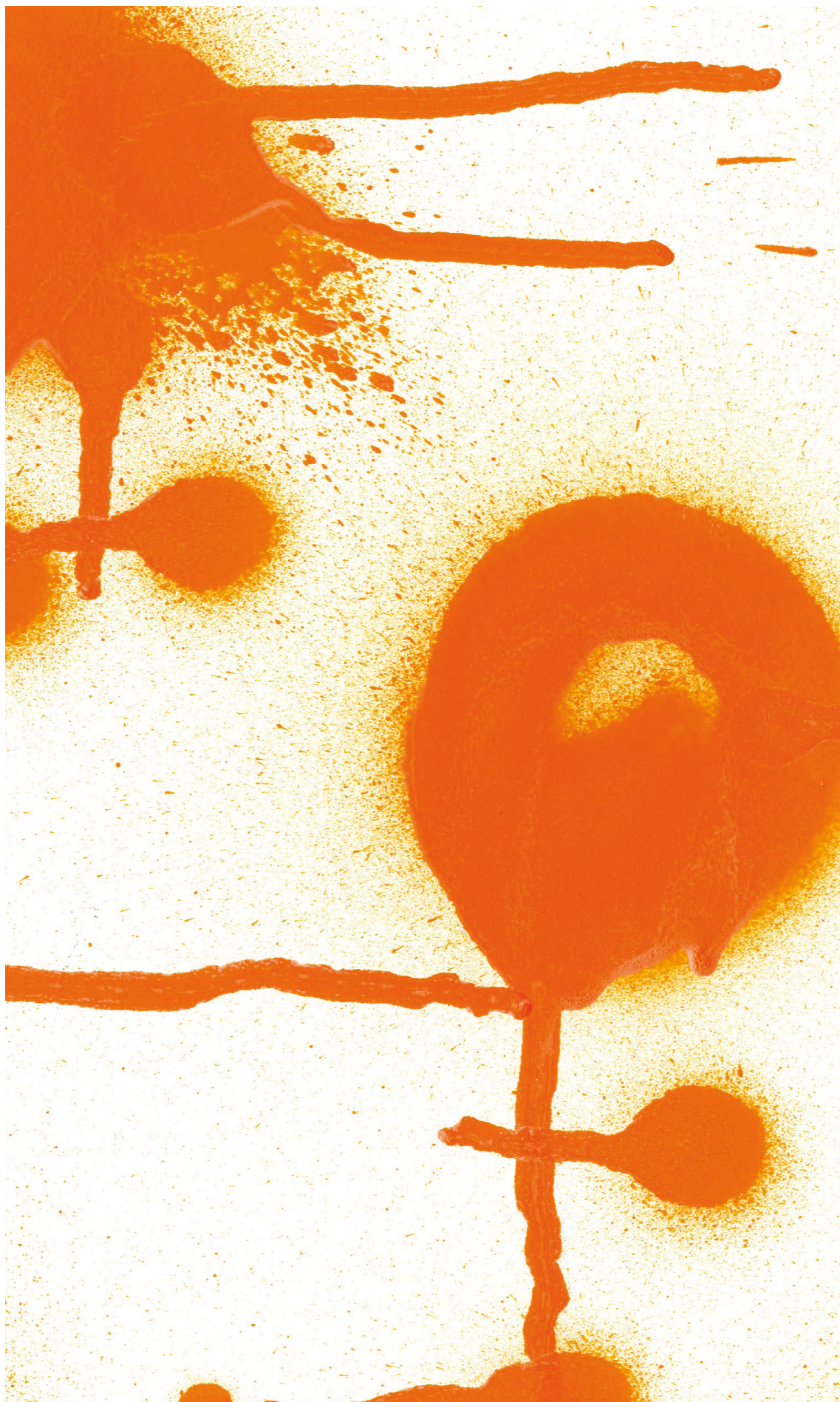

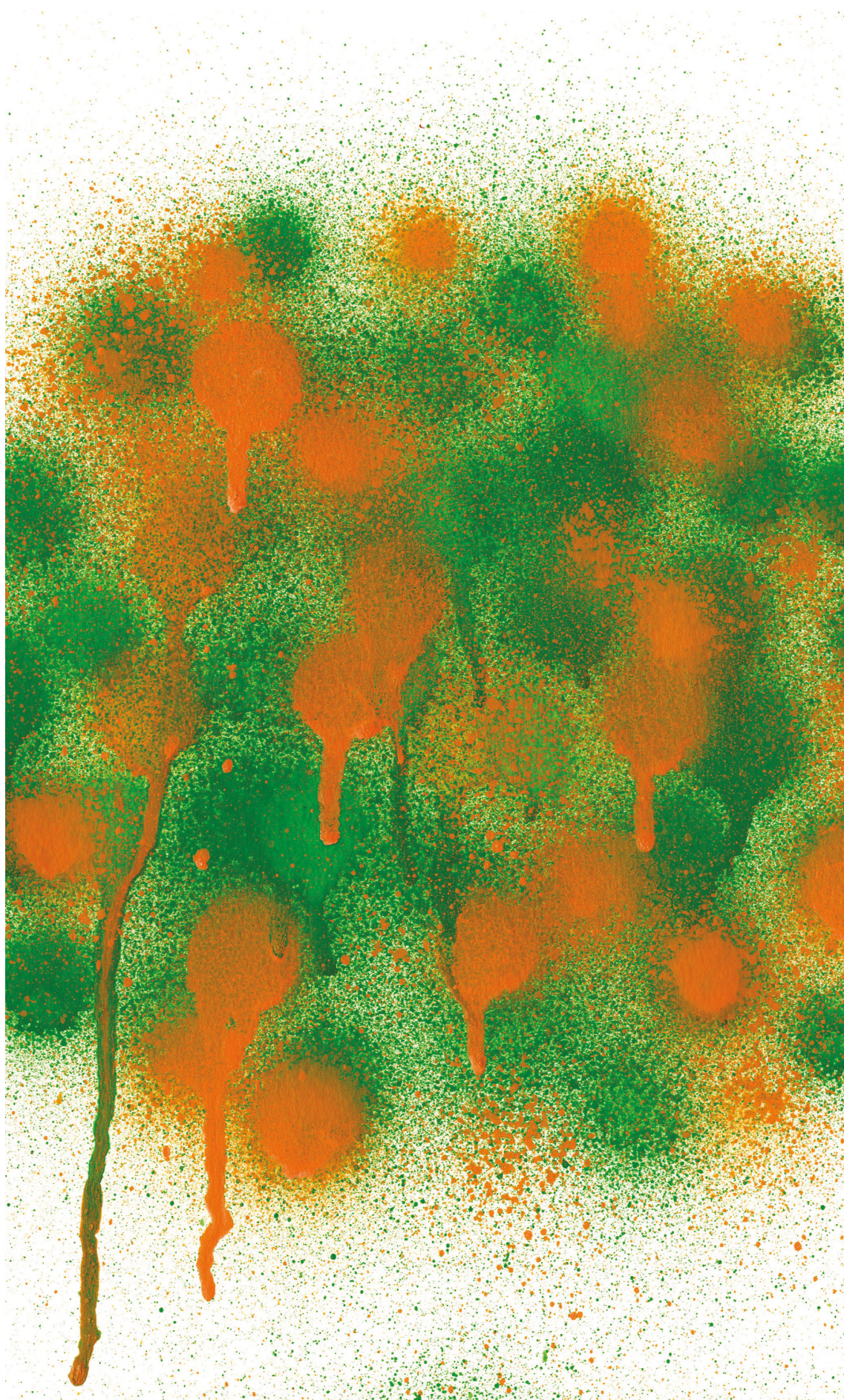
Kudottu ontelokangas täytelangalla värjäyksen ja silittämisen jälkeen.

Lopullinen yksinkertaisena kudottu twill-kangas värjättynä ja silitettynä.

Alkuperäisiä luonnoksia.

Väriytykseen liittyen mietin pitkään kuinka värikkään haluan lopullisesta kokoelmasta. Tammikuussa lähes päätin, että käytän vain oranssia, mustaa ja valkoista, mutta päädyin lopulta tuomaan kukista myös vaalean lilan ja vihreän mukaan. Teräksenharmaa puolestaan kuuluu olellisena osana metron sisustukseen.

3.2 Tekniikat ja materiaalit

Tammikuun aikana tutustuin vaatetuskankaiden ominaisuuksien lisäksi tekstiilien raaka-aineisiin syvemmin. Olen havainnut muodin verkkokaupat erinomaisiksi lähteiksi, jos haluaa tutustua korkeamman hintaluokan vaatteiden kankaisiin paremmin. Verkkokaupoista löytyy usein yksityiskohtaiset materiaalitiedot ja lähikuvia vaatteista.

Työssäni oli tavoitteena rakentaa tekstiilikokoelma, josta löytyy struktuuria ja muotoa antavia kankaita sekä valuvia ja keveitä kankaita. Kangasta valittaessa, tai tässä tapauksessa suunniteltaessa, huomioitavia asioita on monia. Etenkin jako neulotun ja kudotun kankaan välillä on merkittävä vaatesuunnittelun kannalta, koska neuloessa koko vaate tehdään useimmiten samalla kuin kuosi ja rakenne. Tässä mielessä vaatesuunnittelijan yhteys tekstiilisuunnitteluun on tärkeä. Kudottujen kankaiden osalta suhde ei taas ole niin kiinteä, sillä kudottu kangas voi olla lähtökohta vaatteelle tai kangas voidaan valita jo suunnitellun vaateen tarpeiden mukaan.

Vaatetuskankailta toivotaan monesti tiettyä laskeutuvuutta valmiissa vaatteessa ja usein ajatellaan, että löyhäsidoksinen kudottu tai neulottu kangas laskeutuu paremmin kuin tiheä. Näin ei aina ole, sillä valitut langat ja viimeistelyt muuttavat kankaiden laskostettavuutta. On myös ajateltava, millaisia muotoja tai laskoksia tavoitellaan. (Udale 2008, s. 135). Käytin muun muassa pellavaa kudotuissa kankaissa niin, että se oli jäykkää tarvittaessa (toppaliivi) ja takkikankaassa se sitoutuu pehmeäksi mohairin ja puuvillan kanssa.

Muita huomioitavia asioita suunnittelussa ovat muun muassa se, mitä lopullisen vaateen visuaaliselta puolelta vaaditaan - halutaanko designilla korostaa räväkkää kuosia vai kaavoituksen hienouksia? Siluettia rakennetaan tuomalla osia vaatteesta lähemmäs vartaloa ja toisaalta taas etäännyttämällä muotoa toisessa kohtaa. Eri sesongit saattavat tarvita eri kangaspaksuudet ja -ominaisuudet, kesämekolla ei pärjää Suomen talvessa ilman takkia. Kestävyys ja funktionaalisuus on useimmiten otettava huomioon. Lopulta on ajateltava myös tuotannon kuluja ja tämä määrittänyt kohderyhmän ja markkinasegmentin kautta. (Udale 2008, s. 131).

Koska kohdeasiakas on ns. *design driver* mallistossani, korostan kankaissa ominaisuuksia, joita laadukkailta vaatetuskankailta vaaditaan mallistojen rakentamisessa. Kankaan suoriutumiskyky funktionaalisesta näkökulmasta on rajattu pois työstäni, mutta sen sijaan materiaali- ja kangasvalintojen tulee osua kohdeasiakkaani mieltymyksiin ja elämäntyyliin. Materiaalien tulee olla laadukkaita ja kestäviä, niiden tekotapa on valittava niin, että huolto on mahdollista. Ensisijaisia kuituja kankaisiini ovat puuvilla, pellava, villa ja silkki. Kuidut ovat tärkeässä osassa etenkin *devoré*-tekniikassa (*polttopainanta*), jossa voidaan hävittää kankaasta selluloosapohjaisia kuituja pois. Hankin kahta kangasta tähän tarkoitukseen ja kankaat toimivat hyvin kyseisellä tekniikalla.

Tilasin valmiit kangaspainopohjat Whaleysin verkkokaupasta. Valikoin *devoré*-kankaiden lisäksi raakasilkkiiä, samettia ja jerseyä. Sametti ja puuvillatrikoo jäivät käyttämättä tällä erää, palaan niihin jatkossa. Mustan housukankaan, harmaan ja oranssin vuorikankaan sekä valkoisen paitakankaan hankin Eurokankaasta. Kankaat eivät ole luonteeltaan kovin erikoislaatu-

sia, mutta halusin käyttää perusmateriaaleja, jotta saan toistettua suunnittelemani kuosit niissä tarkasti. Myös ompelutaitoni rajoittivat hiukan valitsemiani kankaita.

Pellava on kestävä kuitu, josta voidaan valmistaa pitkäikäisiä vaatteita. Sillä on hyvä värinotto-kyky ja pellavan tuntu pehmenee käytön ja pesujen myötä miellyttävän tuntuiseksi. Pellavan sanotaan sopivan etenkin kuumaan ilmastoon, sillä se irtaantuu ihosta luonnollisesti ja auttaa kehon viilentämisessä. Pellavakuitu ei eristä ja lämmitä kuten villa. (Hallett & Johnston 2010, s. 136–137). Pellava on mukana ehdottomasti kokoelmassani, se soveltuu yksinkertaisesti hyvin kesävaatetukseen. Koska pellava ei myöskään nukkaannu, omaa hienon kiillon ja on melko ekologisesti tuotettava kuitu, käytän sitä mielelläni aina kun voin. Tarpeen mukaan yhdistän sitä villaan tai silkkiin, villan kanssa pellava muodostaa erinomaisen takkikankaan syksyyn. Silkki taas yhtyy hyvin pellavan kiiltoon, tuo sille vähän rakennetta ja toisaalta silkki pehmentää pellavan kovuutta.

Villa tuo struktuuria ja lämpöä takkikankaaseeni. Käytin takissa italialaista mohairvillalankaa, jossa on mukana myös merinovillaa ja polyamidia. Mohairvilla tuo lisää vaihtelua kankaiden tuntuun ja ominaisuuksiin. Muuten villan osuus jää melko pieneksi mallistossa, sillä kankaat on suunnattu kevääseen ja kesään. Mohairvillan valinta oli onnistunut lisä sikäli, että takin pehmeyttä ja lämpöä on moni jälkeen kiitellyt.

Työtä aloittaessani mietin, että kokeilisin laajaa kirjoa erilaisia tekstiilitekniikoita etenkin pintasuunnitteluun liittyen. Tavoitteenani oli kokeilla muun muassa brodeerauskonetta ja laserleikkuuta, mutta aikataulujen vuoksi en ehtinyt paneutua näihin koska ompelu vei aikaa melko lailla muulta työtä.

3.3 Vaatteet

Samaan aikaan suunnittelun alkuvaiheessa ryhdyin tekemään ensimmäisiä *line up* -kuviani ja hahmottelemaan millaisia kankaita tarvitsen. Etsin myös verkosta vaatteiden valmiskaavoja, jotka vastaisivat mahdollisimman paljon ideoita, joita minulla on syntynyt lopputuotteista. Kaavojen tutkiminen on ollut erittäin hyödyllistä työni kannalta, sillä olen hiukan yllätynyt mitä kaikkea kankaan suunnittelussa tulee huomioida kun valmistaa kankaat itse: leikkusuunnitelma on erittäin tärkeässä roolissa etenkin menekin laskemisessa ja langansuunnan ja kuosien asettelussa.

Kun aloitin ompelemaan lopullisia vaatteita huhtikuussa, kohtasin monia haasteita ompelutekniikoissa, sillä en ole saanut siihen mitään koulutusta. Päätin ottaa ompelun kuitenkin mieluisena haasteena, sillä minulla on kova motivaatio oppia lisää kaavoista ja ompelemisesta. Koin, että kehityn vähitellen myös tällä alueella ja ompelun kautta opin todella paljon vaateen rakentumisesta ja kankaiden käyttäytymisestä ommeltaessa. Etenkin omien kudottujen kankaiden leikkaaminen tuntui kauhistuttavalta, mutta on pakollinen osa lopputulosta kohti.

Haastetta riitti myös *line up*- ja esityskuvien tekemisessä, mutta suhtauduin armollisesti esityskuvien tekoon. Opettelin esitystekniikkaa selailemalla kirjoja kuten *Textiles and Fashion, Fashion Drawing (2010)* ja *The Language of Fashion Illustration (2008)*. En halunnut lopulta sisällyttää *line up*-kuvia kirjalliseen työhöni, sillä *look book* puhuu vaatteiden puolesta paremmin.

Vaatteiden ilme on painottunut 70-luvun suuntaan, sillä metro on suunniteltu kyseisellä vuosikymmenellä. Pyrin kuitenkin jatkuvasti tarkkailemaan, etteivät vaatteet lipsahda liikaa menneille vuosikymmenille, sillä haluan viestiä myös metron edustamasta futuristisuudesta ja katutyyleihin liitettävistä merkityksistä.

3.4 Taiteellinen ilmaisu

Koen, että hallitsen suunnitteluprosessin kohtuullisesti ja tiesin työn tulevan olemaan liian iso opintopisteisiin nähden. Tästä koitui ehkä pientä haittaa vaatteiden tasolla ja olisin mielelläni viilannut kudottujen ja painettujen kankaiden yksityiskohtia ja värityksiä vielä enemmän. Tavoitteenani on maisterin aikana päästä toteuttamaan yhteistyö taitavan kaavoittajan kanssa, joka tarvitsee laadukkaita ja harkittuja kankaita mallistoonsa.

Suunnittelijana olen kiinnostunut kontrasteista: ajattoman yhdistämisestä ajankohtaiseen ja hienovaraisen yhdistämisestä ekspressiiviseen. Yhdistän mielelläni myös abstrakteja elementtejä luonnon ornamentteihin ja yllättäen huomaa, että ajatus kuution ja ornamentin valtasuhteesta ratkeaa vastauksella: otan molemmat! Painavimmin tämä näkyy työssäni siinä, että arvostan yksinkertaisia leikkauksia ja tavallisia kaavoja vaatteiden puolella, mutta kuosi tai väri tuo työhön sen luonteen.

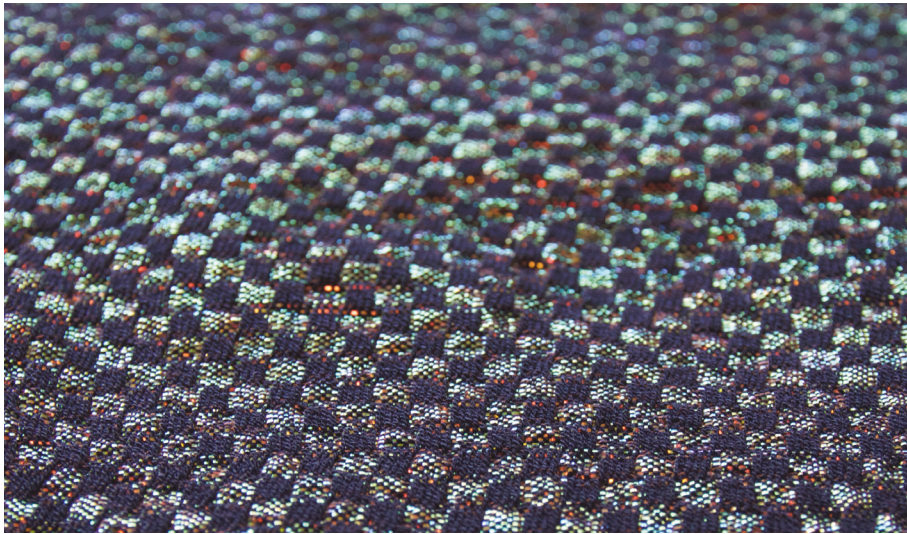
Kaavoituksessa jouduin toki tukeutumaan valmiskaavoihin, mutta muodin räväkkyuden ta-soa säädin kankaiden kautta kaavoituksen sijaan. Mallistojen analysointi auttoi minua tässä pohdinnassa.

4 Valmis mallisto

Työn lopputuloksena syntyneet tekstiilit, vaatteet ja portfoliokuvat muodostavat yhdessä kandidaatintyöni tulokset. Esittelen ensin kankaat ja niiden tekniikat, jonka jälkeen seuraa mallistokartta, eli vaatekappaleiden kuvat. Viimeisenä esittelen *look book* -kuvat, jotka suunnittelin huolellisesti jo työn keskivaiheilla. Kuvien ottamisessa minua avustivat valokuvaajana Aliisa Talja, mallina Liisi Wartainen, maskeerajana Tuomas Kristian Sjö ja kuvausassistenttina Otto Rummukainen. Kuvat on otettu Helsingin metroasemilla asuihin sopivissa asetelmissa.

4.1 Kankaat

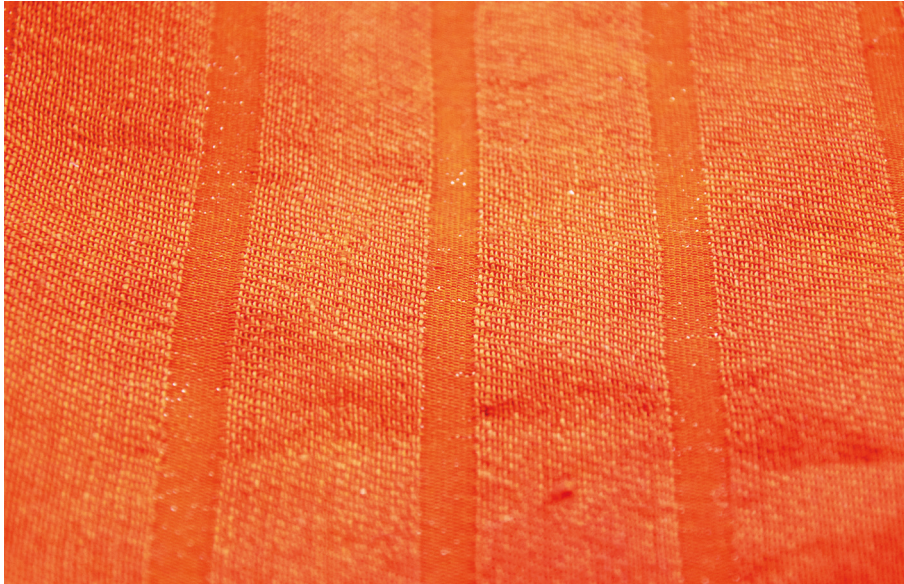
Rautatientori Villasta, viskoosista ja lurexista kudottu kangas vohvelisidoksella on kevyt ja pehmeä, shiftaava kangas. Kankaan rakenne on ilmava ja vohvelisidos joustaa hiukan tarvittaessa, siksi valitsin sen toppiin kankaaksi. Jouduin kuitenkin käyttämään topissa tukikangasta, koska se purkautui niin helposti ja topista tuli lopulta aika jäykkä. Kangasta voi käyttää kummin päin tahansa ja sen sävy muuttuu valosta riippuen vihreästä oranssiin.

CV, WO, Lurex

Kaisaniemi Pehmeän takkikankaan rakenne on kehitelty huolellisesti ajan kanssa. Kudoin kankaasta lukuisia näytteitä eri langoilla, sidoksilla ja väreillä ja skaalasin raporttia pienestä isompaan ja takaisin. Mohairin ja pellavan valitsin kudelangoiksi, sillä ne sopivat viileisiin kevättiltoihin ja pidän mohairin pehmeydestä ja pellavan loistavista väreistä. Vihreä-valkoisen kankaan lisäksi kudoin kaksi metriä myös oranssia väriversiota, josta en valmistanut vaatetta. Kangas jäi kudottaessa aavistuksen verran liian löyhäksi, mutta höyryttämällä kutistin rakennetta tiukemmaksi. Kangas on valuva ja muotonsa pitävä yhtä aikaa.

MW, LI, CO, CV

Ruoholahti Ruoholahti on raidallinen, jämäkäksi kudottu twill-kangas, jonka kuteiksi valitsin lurexin ja aivina-pellavan. Kangas on kestävä työvaatetyyppinen tekstiili, joka sietää käyttöä. Jos saisin vaatettaa metrokuskit, heillä olisi päällään tästä kankaasta valmistetut turvaliivit heijastimineen.

CO, LI, Lurex

Itäkeskus Oransseista oranssein silkkikangas, jota peittävät monet valumajäljet. Kankaan kuviointi syntyi spraymaalikannuilla valuttaen ja käännellen valumia. Pohjasävyyn oikea sävy löytyi vasta toisella värjäyskerralla, mutta kaaviopainanta käsin onnistui lähes virheettää. Turpoava painopasta nousi hyvin pinnasta ja se tuo rosoista paakkua jo ennestään karkeaan kankaaseen. Kankaan tuntu on kuitenkin hyvin pehmeä.

100 % SE

Myllypuro Klassinen puuvillainen paitakangas on kokoelman näyttävimpiä kuoseja. Kankaan painomenetelmät ovat yksinkertaiset, mutta värikontrastit ja kaksi erityyppistä kuosia päällekkäin luovat liikettä kuviointiin. Kuosi kokoaa malliston kankaiden värejä ja elementtejä yhteen. Tämä kangas on oma vapaa tulkintani urbaanista *camouflage*-kuosista.

100 % CO

Kulosaari Sädehtivä syreenin värinen silkki-viskoosikangas tuo perinteisen paitapuseron juhlavammalle tasolle. Kankaan juju on pitsiä imitoiva kohdistettu kuviopainanta selkään ja hihoihin. Yksinkertainen väritys on poimittu kukkakuvistani ja koko paita on värjätty kattilassa painamisen jälkeen. Kuvio on toteutettu polttopainon avulla silkki-viskoosikankaalle.

SE, CV

Herttoniemi Kangas on edellisen polttopainetun kankaan pari, tästä ompelin housut ja toisesta kauluspaidan. Kevät-kesämallistoon halusin hengittäviä ja vaaleita kankaita raskaamman takkikankaan vastapainoksi. Kuosi päästää valon hyvin lävitsensä ja housujen vuoresta pilkahtaa oranssia kuvioinnin kohdalla.

CV, PES

Kalasadama Kankaan printti on painettu valmiiksi värjätylle bambu-viskoosikankaalle, joka liikkuu sulavasti housujen mukana. Kohdistin kaaviolla painetun printin polvien kohdalle housujen etu- ja takaosiin. Hopeapigmentti toistaa tarkasti valonsäteet ja heijasteen on tarkoitus luoda mielikuvaa metrossa kukkivista teräksisistä kukista.

BA, CV

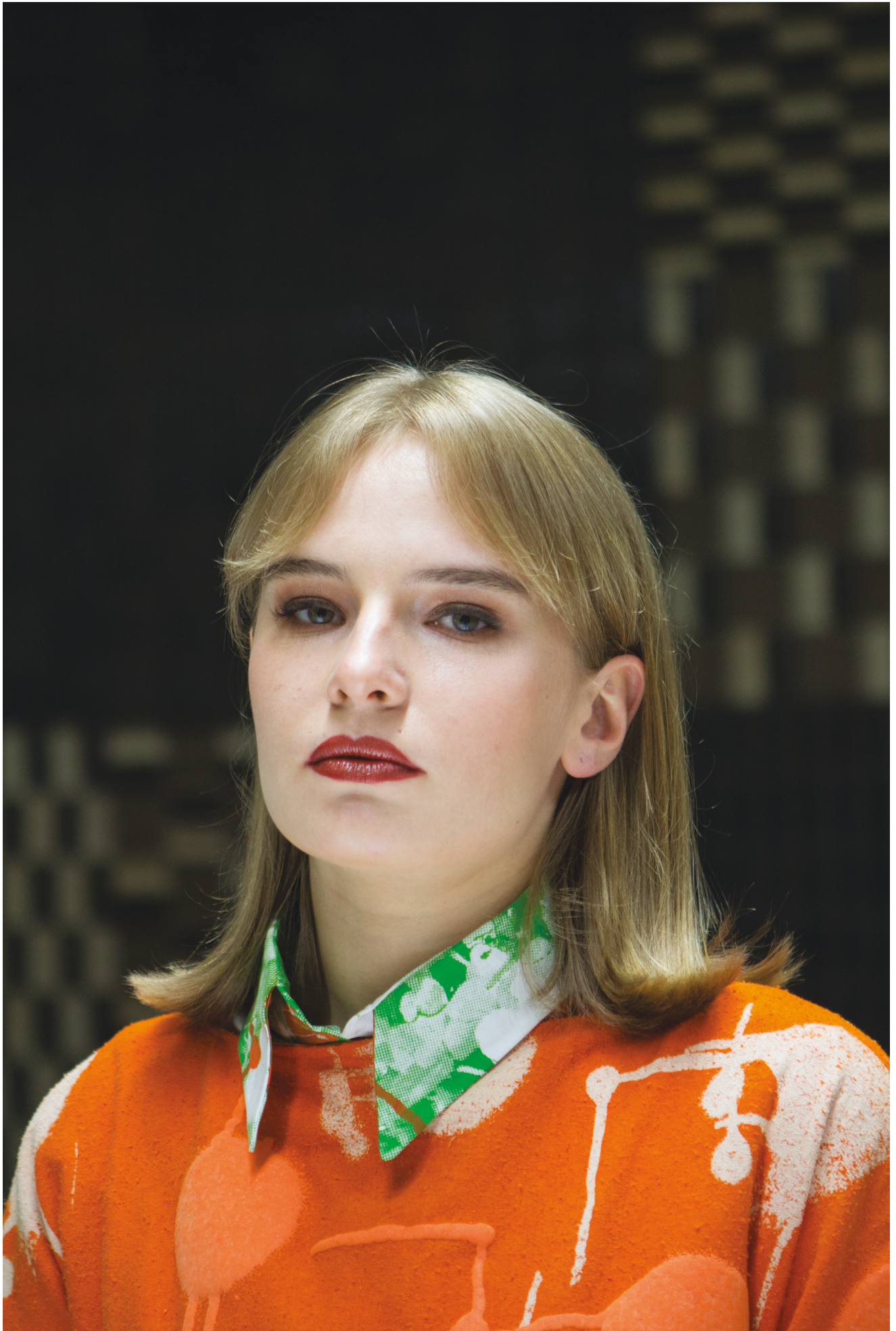

Siilitie Suunnittelin kankaan lopuksi täydentämään oranssin liivin yksivärisyyttä. Kangas on mustalle puuvillaisella painopohjalle painettu hopeisella pigmenttipastalla, joka imitoi heijastinkalvoja ulkoiluvaatteissa. Jämäkkä kangas sopii moniin käyttötarkoituksiin ja on vahvan graafinen ilmeeltään.

100 % CO

4.2 Look book

4.3 Mallistokartta

Takki

Mekko

Kauluspaita

Housut

Housut

Kauluspaita

Liivi

Toppi

5 Johtopäätökset

Voittoja

Olen lopputuloksiin melko tyytyväinen. Kokoelmana kankaat toimivat mielestäni suhteellisen hyvin, sillä kankaita voi yhdistellä lähes miten vain toisiina, ne toimivat vaatekankaina ja väritys on kesäinen. Printtien sijoittelu onnistui toistuvina ja kohdistettuina kuoseina ajatus-ten mukaisesti. Onnistuin myös käyttämään harvoja seuloja monipuolisesti.

Opin paljon etenkin ompelemisesta ja vaateen rakentumisesta. Uskon, että muodin tehokas seuraaminen eri kanavista kehitti näkemystäni ja omia visuaalisia taitojani taas hiukan eteenpäin.

Pohdin työni aikana paljon oman tyylini rakentumista suhteessa muihin opiskelijoihin ja kuu-luisiin suunnittelijoihin. Tuntuu että löysin oman jälkeni ja työ on näköiseni. Tämän työn tehtyäni osaan kaupata osaamistani paremmin muotitaloille ja suunnittelijoille, koska tiedän minkätyyppinen osaaminen on osa juuri minun asiantuntijuuttani.

Kokoelman rakentamista on harjoiteltu jo useammalla kurssilla yliopistossamme ja tuntuu, että hallitsen sen hyvällä tasolla itsenäisesti. Toisaalta, yksityiskohtien ja tekniikoiden valitsemisessa vielä paljon opettelemista. Päätösten teko edelleen todella haastavaa ajoittain ja haluaisin usein valita liikaa.

Materiaalivalinnat sopivat hyvin valittuihin vaatteisiin, tunnut ovat hyvät, laskeutuvuus lähes mitä toivoin. *Devoré*-housut olisivat olleet vielä paremmat silkki-viskoosista, mutta en ehtinyt tilata kangasta lisää Englannista.

Tuotteet ja materiaalit kestävät käyttöä ja huoltoa, mikä oli myös tärkeää kohdeasiakkaan kanalta. Sain visualisoitua kohdeasiakkaani maailmaa mielestäni myös visuaalisesti kokoelmaan.

Haasteita

Jälkikäteen tuntuu, että lähdekirjallisuuteen ei ollut tarpeeksi aikaa tutustua, koska työssäni oli käsityötä niin paljon. Toisaalta kirjallisuuteen ja lähdeaineistoon voin palata aina tarvittaessa.

Oma tavoitteeni oli tehostaa suunnitteluprosessiani tällä kertaa, mutta käytännössä tein useita turhia mutkia. Etenkin kudottujen kankaiden suunnittelu oli minulle yllätys siinä mielessä, että sidosten hiominen vei liikaa aikaa painettujen kankaiden suunnittelemiselta.

Vaikka onnistuin mielestäni painokaavioiden kanssa työskennellessä, jäin miettimään että digitaalitulostamisella olisin saanut lisää värikkäämpiä kankaita kokoelmaan. Ehkä digitaalisella tulostamisella tai kirjonnalla olisin vienyt kokoelman vielä enemmän viimeistellylle tasolle.

Vaatteiden ompelu vei prosessissa suuresti aikaa ja pelkään, että se näkyy lopputuloksissa. Toisaalta ajattelen, olisinko sittenkään tehnyt kankaista sen kerroksellisempia vaikka aikaa olisi ollut. Luotan kuitenkin taiteellisesti usein aika yksinkertaisiin toistuviin kuoseihin.

Kandidaatintyön tavoite on oppia tekemään itsenäisesti valintoja ja päätelmiä sen pohjalta,

mitä on oppinut. Välillä tuntui tuskaiselta luottaa omin valintoihinsa ja työ tuntui aika yksinäiseltä. Halu tehdä yhteistyötä muiden opiskelijoiden tai brändien kanssa vahvistui entisestään.

Jatkossa aion syventää tekniikoiden yhdistelemisen taitoa ja toteuttaa monitasoisempia kuoseja, mennä pidemmälle ja uskaltaa enemmän. Tämä työ antoi minulle siihen eväät.

6 Lähteet

Baugh, Gail (ed.), 2011. *The Fashion designer's textile directory: The creative use of fabrics in design*. London: Thames & Hudson.

Fogg, Marnie, 2006. *Print in fashion: design and development in textile fashion*. London: B T Batsford.

Hallett, Clive & Johnston, Amanda, 2010. *Fabric for Fashion: A Comprehensive guide to natural fibres*. London: Laurence King.

Pellonpää-Forss, Maija, 2016. *Värimenetelmät II: värjäys, maalaus, kankaanpainanta, tekstiilitulostus*. TAIDE+MUOTOILU+ARKKITEHTUURI 7/2016. Helsinki: Aalto ARTS Books.

Textile View Magazine 1/2017.

Udale, Jenny, 2008. *Textiles and fashion*. Basics, Fashion design (02). London: AVA Publishing.

WWW-lähteet

Farfetch Online shop www.farfetch.com

Pinterest www.pinterest.com

Vogue www.vogue.com

Wikipedia: The Mondrian Collection of Yves Saint Laurent. Osoite: https://en.wikipedia.org/wiki/The_Mondrian_collection_of_Yves_Saint_Laurent (viitattu 26.5.2017).

Muuta käytettyä materiaalia (ei viitattu)

Hopkins, John, 2010. *Fashion drawing*. Basics, Fashion design (05). London: AVA Publishing.

Lafuente, Maite (drawings and texts), 2008. *The language of fashion illustration*. Barcelona: Index Book.

Knight, Lorna (2009). *Ompele, saumaa, sovita: opi ompelemaan vaatteita*. Helsinki: WSOY.

Irwin, A. Kimberly, 2015. *Surface Design for Fabric*. London: Bloomsbury.

Völker, Angela, 1994. *Textiles of Wiener Werkstätte 1910-1932*. New York: Rizzoli.

Kuvalähteet

Mainittu kuvien yhteydessä. Jos ei mainintaa, kuva tekijän.

Kiitos!

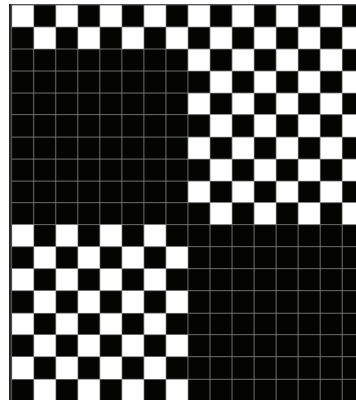
Anna-Mari Leppisaari, Maija Fagerlund, Päivi Kokko-Vuori ja Eeva Heikkinen Aalto-yliopistosta.

Pieni tärkeä perheeni Antti ja Saara, jotka joustivat työmäärän alla.

Ompele, saumaa, sovita -kirja (WSOY, 2009)

Liite 1

Structure

Kankaiden tekniset tiedot

1. Rautatientori

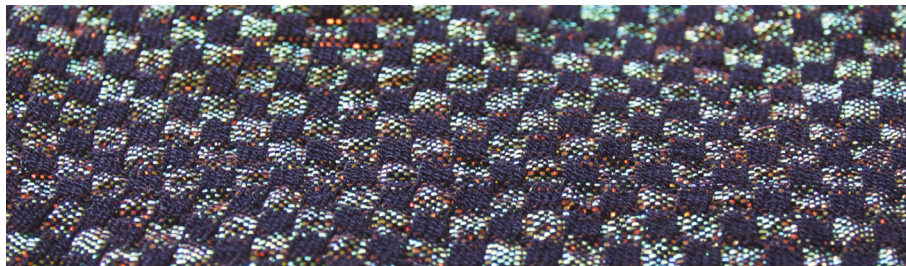
32 shafts, 16 yarns/cm

Warp 52% wo, 48 CV

Weft Orange lurex (PES)

Number and width of the reed 80:2/90cm

Weft density 15/cm

2. Kaisaniemi

Woven at Lapuan Kankurit

Warp density 30 ends/cm

Warp: merc. CO 100%

Wefts:

White mohair nm 15 (WM, PA, WO)

LI, raw 100% (rohadin)

1. weft density 11/cm

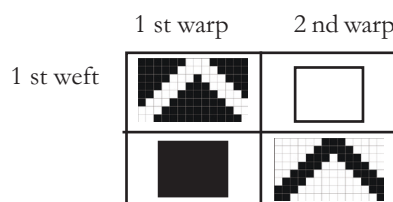
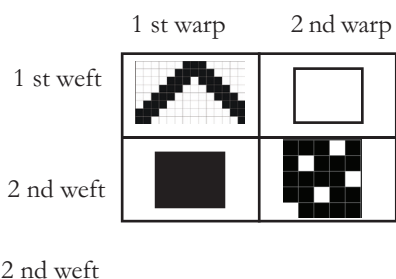
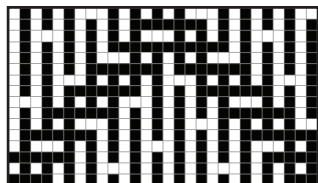
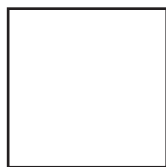
2. weft density 11/ cm

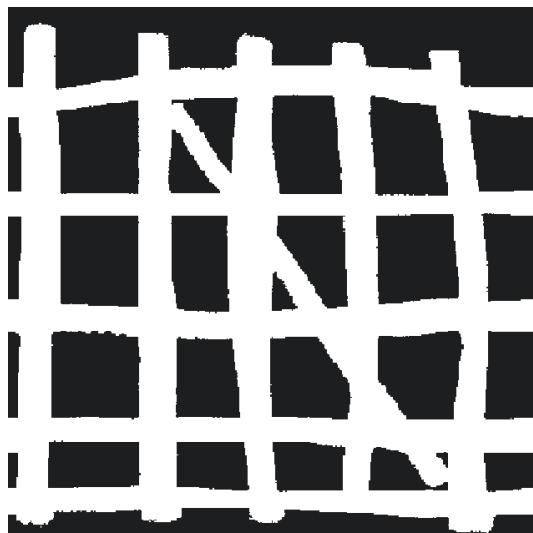
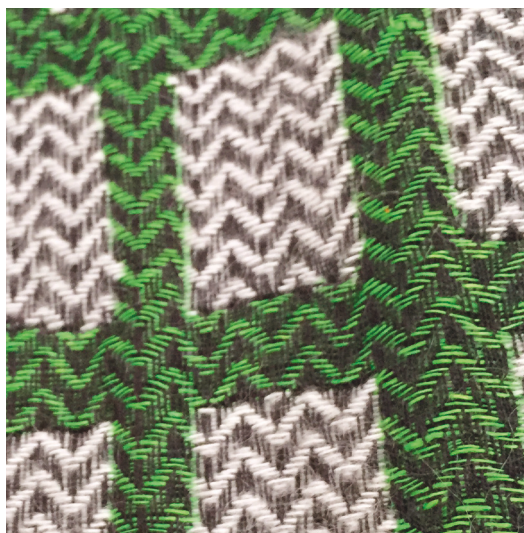
= weft density 22/cm (*before steaming*)

Repeat of pattern: 636 x 636 px

Double weave structure with 16 x 28 px structure

Structures

3. Ruoholahti

Repeat: Horizontal stripes

TC2 Jacquard loom

3300 ends, 30/cm

Warp material: Merc. CO, Nm 65/2

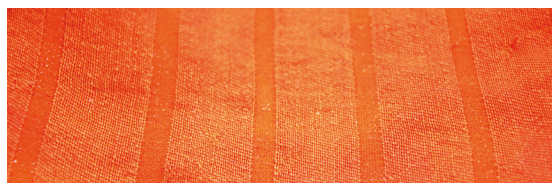
Wefts: LI, raw (rohlin tex 140)

Silver Lurex (PES, PA)

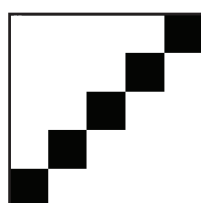
Weft density:

1st weft 18 /cm

2nd weft 14/ cm

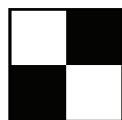

Structures

4/1 twill

40 rows

Plain weave

10 rows

4. Sörnäinen

Ground 100 % silk noil

Kettle dyed, done twice:

1. dye: Ultra yellow RGB 0,6% + ultra orange 1,4 %

2. dye: Ultra orange RGB 3%

Printing

Screen printed

Pigments

- Puff paste Expanduro 9000 with orange pigment.

- Discharge paste for silk with Rongalit C (100g/kg), urea 50g/kg, white pigment 50g/kg, printex 900g/kg.

- Melting base with white pearlescent pigment

5. Myllypuro

Ground 100 % CO plain weave

Printing

Screen printed

Pigments

Reactive printing paste with
green

br gelb 4gl 30g/kg türkisblau 10g/kg

orange

ultra orange RGB 40g/kg

6. Kulosaari

Ground SE, CV

Printing

Screen printed

Devoré printing paste for protein fibres

Dye

Bright violet 0,2%

Finishing

Heat pressing for 8 sec

7. Herttoniemi

Ground PES, CV

Printing

Screen printed

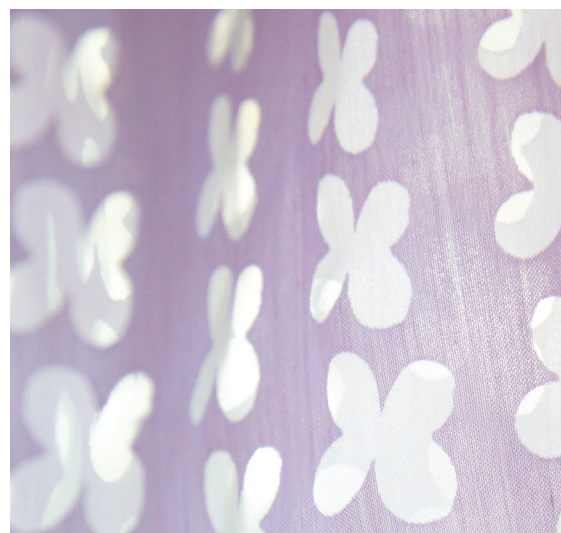
Devoré printing paste for cellulose fibres

Dye

Bright violet 0,2%

Finishing

Heat pressing for 15 sec

8. Kalasatama

Ground BA, CV

Printing

Screen printed

Pigment paste with silver pearlescent

9. Siilitie

Ground 100 CO, plain weave

Printing

Screen printed

Pigment paste with silver pearlescent

